

Sessizlik

– 1732 · 10 Eylül 2014

Dudağımda burukluk kalbimde yara
Sanırım şimdi anlıyorum hayat
Sanada banada farklı gülüyordu
Konuşmak gelmiyordu içimden

Şeytan diyordu;
Avazın çıktığı kadar bağır geçen zamana
Bastırılmış acıların ezilmiş düşüncelerin
Söyleyemediğim sözlerin hesabını öde

Kaybedecek bir şeyim yoktu
O güzel gülümsemenden başka
Susma sende bişey söyle
Git de kal de ama söyle
Sessizlikdi zaten beni öldüren.